

PROSTŘEDNICTVÍM DATOVÉ SCHRÁNKY**Krajský soud v Ostravě**

Havlíčkovo nábř. č. 34

728 81 Ostrava 1

ID datové schránky: jhyaeqv

Ke sp. zn.: KSOS 25 INS 10525 / 2016

V Praze dne 12. června 2017

Žalovaný 1 (dlužník):**OKD, a.s.**

IČO: 26863154

sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná

Žalovaný 2 (insolvenční správce):**Ing. Lee Louda**

IČO: 693 26 681

se sídlem Vodičkova 41, Praha 1, 110 00

Žalobce (věřitel):**Green Gas DPB, a.s.**

IČO: 00494356

se sídlem Rudé armády 637, 739 21 Paskov

Právně zastoupen: **JUDr. Martinem Dančišinem**, advokátem v advokátní kancelář Glatzová & Co., s.r.o., se sídlem v Praze 1, Husova 5, PSČ 110 00

Žaloba na určení pravosti a výše pohledávky
P569 – 1, dílčí pohledávka č. 1

Přílohy:

- *Plná moc udělená JUDr. Martinu Dančišinovi*
- *usnesení č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-A19 – dostupné v ISIR;*
- *usnesení č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-B181 – dostupné v ISIR;*
- *položka KSOS 25 INS 10525/2016-P569 - 1 – dostupné v ISIR;*
- *položka KSOS 25 INS 10525/2016-B297 – dostupné v ISIR;*
- *odmítnuté smlouvy a dodatky k nim uzavřené; a*
- *kalkulace škody způsobené odmítnutím smluv.*

Krajský soud v Ostravě v usnesení ze dne 9. května 2016, č. j. KSOS 25 INS 10525/2016-A19 rozhodl o úpadku Žalovaného 1. Tímto usnesením byl do funkce insolvenčního správce Žalovaného 1 ustanoven Žalovaný 2.

Rozhodnutím ze dne 12. srpna 2016, č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-B181 bylo rozhodnuto o způsobu řešení úpadku Žalovaného 1 reorganizací.

Dne 9. září 2016 odmítl Žalovaný 1 ve smyslu § 330a ve spojení s § 253 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InsZ**“), plnění několika smluv uzavřených s Žalobcem. Mezi odmítnuté smlouvy patřily rovněž:

- i. rámcová kupní smlouva na prodej a nákup metanu uzavřená dne 20. prosince 2006 ve znění pozdějších smluv („**Rámcová smlouva I.**“), a
- ii. rámcová smlouva na dodávky metanu ve směsi důlních plynů pro teplárenské provozy uzavřená dne 27. listopadu 2008 ve znění pozdějších smluv („**Rámcová smlouva II.**“);

(společně dále jen „**Odmítnuté smlouvy**“).

Žalobce přihlásil škodu vzniklou odmítnutím Odmítnutých smluv v přihlášce pohledávky evidované pod P569 – 1, dílčí pohledávka č. 1. V přihlášce této dílčí pohledávky vyčíslil Žalobce výši škody způsobenou odmítnutím Odmítnutých smluv na 134.601.920,- Kč („**Pohledávka na náhradu škody**“)

Na přezkumném jednání konaném dne 12. května 2017 popřel Žalovaný 1 a 2 pravost Pohledávky na náhradu škody způsobené odmítnutím Odmítnutých smluv, in eventum její výši s tím, že výše Pohledávky na náhradu škody v takovém případě činí 1.000,- Kč.

S popřením Pohledávky na náhradu škody z Odmítnutých smluv Žalobce nesouhlasí a v souladu s § 198 ve spojení s § 336 odst. 2 InsZ žaluje Žalovaného 1 a Žalovaného 2 na určení pravosti a výše Pohledávky na náhradu škody.

Důkazy:

- *usnesení č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-A19 – dostupné v ISIR;*
- *usnesení č.j. KSOS 25 INS 10525/2016-B181 – dostupné v ISIR;*
- *položka KSOS 25 INS 10525/2016-P569 - 1 – dostupné v ISIR;*
- *položka KSOS 25 INS 10525/2016-B297 – dostupné v ISIR; a*
- *odmítnuté smlouvy a dodatky k nim uzavřené.*

I.

PŘEDMĚT PLNĚNÍ ODMÍTNUTÝCH SMLUV

Odmítnuté smlouvy jsou vzájemně provázané. Předmětem Odmítnutých smluv je odběr metanu obsažený ve směsi důlních plynů, které vznikají jako doprovodný (druhotný) produkt při těžbě uhlí. Na základě Rámcové smlouvy I. byl Žalovaný 1 povinen dodávat Žalobci ve smlouvě stanovené množství metanu (viz čl. IV. odst. 2). V roce 2006 tak nedodával Žalovaný 1 Žalobci veškerý metan vzniklý při těžbě uhlí, neboť část produkce potřeboval pro vlastní činnost.

V roce 2008 došlo k rozšíření spolupráce mezi Žalobcem a Žalovaným 1. Dne 27. listopadu 2008 uzavřely strany Rámcovou smlouvu II., ve které se Žalovaný 1 zavázal dodávat Žalobci zbylou část metanu vzniklou při těžbě uhlí, jež byla z Rámcové smlouvy I. vyňata. V týž den byl uzavřen dodatek č. 2 k Rámcové smlouvě I., ve kterém byl nově stanoven rozsah dodávek následovně: „*Prodávající [Žalovaný 1] se zavazuje dodat a kupující [Žalobce] se*

zavazuje odebrat veškerou disponibilní produkci ze systému důlní degazace, tj. plynovou směs splňující podmínky dle článku III. „Složení plynové směsi“ kupní smlouvy, nad rámec spotřeby ve vlastních odběrných zařízeních prodávajícího a nad rámec objemů dodávek plynové směsi (metan ve směsi důlního plynu) realizovaných ze strany prodávajícího kupujícímu [ze strany Žalovaného 1 Žalobci] dle Rámcové smlouvy II.“

Žalovaný 1 je proto povinen dodávat Žalobci veškerý metan obsažený ve směsi důlních plynů, který vznikne při těžbě uhlí Žalovaného 1.

II.

VÝŠE ŠKODY ZPŮSOBENÁ ODMÍTNUTÍM SMLUV

Z ustanovení § 253 odst. 4 ve spojení s §330a InsZ plyne, že účastník smlouvy může v případě, že bylo odmítnuto plnění, uplatnit náhradu škody vzniklou odmítnutím smlouvy. Insolvenční zákon neobsahuje zvláštní ustanovení o výši nahrazované škody, a proto se uplatní obecná civilněprávní úprava.

Podle § 379 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění předpisů do 31. prosince 2013 („**ObchZ**“), musí ten, kdo porušil svoji povinnost ze závazkového vztahu, nahradit skutečnou škodu a ušlý zisk.¹ Za skutečnou škodu se považuje majetková újma vyjádřitelná penězi, která spočívá ve zmenšení, snížení či jiném znehodnocení již existujícího majetku poškozeného, jakož i ve vynaložení nákladů na odstranění tohoto znehodnocení (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 30. dubna 2002, Pl. ÚS 18/01). Ušlý zisk představuje újmu spočívající v tom, že u poškozeného nedojde v důsledku škodné události k rozmnožení majetkových hodnot, ač se to dalo očekávat s ohledem na pravidelný běh věci (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28. ledna 2009, sp. zn. 25 Cdo 3586/2006).

Jinak řečeno, poruší-li škůdce povinnost ze smlouvy, musí uvést poškozeného do stavu, ve kterém by se byl nacházel, kdyby řádně smluvní povinnost splnil.

Pohledávka na náhradu škody se skládá ze tří dílčích škod, a sice (i) ušlého zisku způsobeného odmítnutím Odmítnutých smluv, (ii) nákladů na odstupné pro zaměstnance Žalobce, kteří se stali nadbyteční a jejichž pracovní poměr musel být proto ukončen, a (iii) snížení hodnoty majetku Žalobce pořízeného pro účely plnění Odmítnutých smluv.

Při zjištění **výše ušlého zisku** a s tím souvisejícím množstvím vytěženého plynu vychází Žalobce ze sjednané doby plnění. Rámcová smlouva I. byla uzavřena na dobu určitou, a to do doby ukončení hornické činnosti posledního aktivního dolu Žalovaného 1 (viz čl. II dodatku ze dne 26. září 2007 k Rámcové smlouvě I.). Rámcová smlouva II. byla uzavřena do 31. prosince 2028, ledaže by v mezidobí došlo k ukončení hornické činnosti posledního aktivního dolu Žalovaného 1 (viz čl. V. Rámcové smlouvy II.).

Žalobce proto při výpočtu množství plynu, který by vytěžil, pokud by k odmítnutí Odmítnutých smluv nedošlo, vychází z předpokládaného výtěžku plynu za období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2023, tj. do data, do kterého je předpokládáno provozování hornické činnosti v posledním dolu Žalovaného 1 (srov. str. 57 reorganizačního plánu Žalovaného 1). Množství vytěženého plynu by v takovém případě činilo nejméně 131.577.925 m³, z toho 109.077.925 m³ by bylo čerpáno prostřednictvím kogeneračních jednotek.

¹ Srov. § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, podle něhož se práva a povinnosti z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti zákona posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Očekávaný zisk z jednoho kubíku plynu je závislý mimo jiné na tom, zda je plyn čerpán a energie vyráběna prostřednictvím kogeneračních jednotek, nebo zda je čerpán plyn využíván jinak (dodáním dalším odběratelům). Výše očekávaného zisku za období roku 2017 až 2023 činí pro plyn čerpáný prostřednictvím kogeneračních jednotek 55.249.184,- Kč a pro plyn čerpáný jiným způsobem 18.945.000,- Kč. Celková výše ušlého zisku způsobená odmítnutím Odmítnutých smluv proto činí 74.194.184,- Kč. V přihlášce Pohledávky na náhradu škody vyčíslený ušlý zisk (60.974.143,- Kč) se proto v době podání této žaloby ukazuje jako velmi konzervativní. Důvod odlišné výše škody vyčíslené v této žalobě a přihlášce Pohledávky na náhradu škody je ten, že nynější výpočet Žalobce vychází z aktuálního vývoje tržeb a objemu vytěženého plynu v roce 2016.

Co se týče **nákladů na odstupné pro zaměstnance** Žalobce, jedná se o mimořádný náklad, který by byl nemusel být vynaložen, pokud by Žalovaný 1 Odmítnuté smlouvy neodmítl. Protože k odmítnutí smluv došlo, ztratil Žalobce pracovní uplatnění pro část svých zaměstnanců, kteří byli alokováni na plnění Odmítnutých smluv. Pokud by Žalobce tuto část zaměstnanců nepropustil, nastala by u nich překážka práce na straně zaměstnavatele (Žalobce), protože by pro ně neměl pracovní uplatnění. Jak uzavřel Nejvyšší soud v rozhodnutí ze dne 24. dubna 2003, sp. zn. 25 Cdo 1807/2001, „*náklady na mzdy, které vynaložil poškozený zaměstnavatel zbytečně, tj. k jiné než zamýšlené činnosti, neboť jeho zaměstnanci nemohli vykonávat činnost, pro kterou byli zaměstnáni, případně nevykonávali ani jinou pracovní činnost ve prospěch poškozeného, ačkoliv jim byla mzda zaplacená, představují skutečnou škodu.*“ Takto vzniklá škoda by však převyšovala škodu vzniklou v důsledku uhrazení odstupného. Jinak řečeno, s výpovědí zaměstnanců a s tím spojeným uhrazením odstupného byly spojeny nižší náklady než s dalším zaměstnáváním zaměstnanců.

Aby Žalobce splnil povinnost zakročit podle § 384 odst. 1 ObchZ proti hrozící újmě (navyšující se škodě), musel se zaměstnanci rozvázat pracovní poměr a nést s tím spojené náklady. Podle § 384 odst. 2 ObchZ má osoba, která odvrací hrozící újmu, proti povinné osobě (škůdci) právo na náhradu účelně vynaložených nákladů, které při odvracení újmy vynaložil. Povinnost hradit náklady na odstupné pro zaměstnance, kteří se stali v důsledku odmítnutí Odmítnutých smluv nadbyteční, má proto Žalovaný 1.

Výše škody spočívající ve vynaložení mimořádného nákladu a vyčíslené v Pohledávce na náhradu škody odpovídá součinu zaměstnanců, s nimiž byl rozvázán pracovní poměr (13), a výše odstupného (250.000,- Kč). Žalobce dodává, že škoda způsobená nezbytností ukončit pracovní poměr se zaměstnanci alokovanými na plnění Odmítnutých smluv je vyšší, než byla původně uvedena v přihlášce Pohledávky na náhradu škody, když namísto v přihlášce uváděných 3.278.185,- Kč, činí 3.963.489,- Kč.

Poslední část Pohledávky na náhradu škody odpovídá **ztrátě hodnoty majetku pořízeného Žalobcem pro účely plnění Odmítnutých smluv**. Žalobce musel za účelem plnění Odmítnutých smluv vybudovat zvláštní infrastrukturu a zřídit odborná pracoviště. Náklady vynaložené k plnění Odmítnutých smluv se však staly zbytečně vynaloženými ve chvíli jejich odmítnutí. Jak shrnuje J. Šilhán, platí, že „*náklady vynaložené na ne hospodárnou a z hlediska účelu, pro který byla společnost založena, zcela nadbytečnou majetkovou hodnotu, kterou není možné dál zpeněžit (např. zbytečně přijaté služby, užívací právo, právo nájmu atd.), anebo kterou lze zpeněžit pouze se ztrátou, je nutno považovat za škodu se všemi důsledky z toho plynoucími. Škoda v právním smyslu tedy může spočívat i v méně nápadných a obtížněji rozpoznatelných újmách.*“ (Šilhán, J. Náhrada škody v obchodních vztazích a možnosti její smluvní limitace. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 22).

Protože s transportem majetku sloužícího k plnění Odmítnutých smluv jsou spojeny značné náklady a jeho významné znehodnocení, činí rozdíl mezi náklady vynaloženými na takovou

část majetku a cenou, kterou by za majetek Žalobce utržil, škodu způsobenou odmítnutím Odmítnutých smluv. Hodnota majetku pořízeného pro plnění Odmítnutých smluv v současné době činí 104.896.237,- Kč. Odhad ceny, který by Žalobce za tento majetek utržil, kdyby jej prodal, činí po odečtu veškerých nákladů 20.960.000,- Kč. Výše škody způsobená odmítnutím Odmítnutých smluv v důsledku marného vynaložení nákladů na majetek sloužící ke splnění smluvních povinností proto činí 83.936.237,- Kč.

V přihlášce Pohledávky na náhradu škody vyčíslil Žalobce tuto škodu na 70.349.592,- Kč. Důvod odlišné výše škody vyčíslené v této žalobě a přihlášené v přihlášce Pohledávky na náhradu škody je ten, že nynější výpočet Žalobce vychází z detailnějšího výpočtu hodnoty majetku a ceny, kterou by za majetek pořízený pro plnění Odmítnutých smluv utržil.

Pokud by proto Žalovaný 1 neodmítl plnění z Odmítnuté smlouvy, neušel by Žalobci zisk, nemusel nést náklady spojené se zaplacením odstupného a náklady vynaložené na majetek pořízený pro splnění Odmítnutých smluv by se nestaly zbytečně vynaloženými. Jejich součet představuje škodu, kterou Žalobce jako Pohledávku na náhradu škody požaduje v souladu s § 253 odst. 4 ve spojení s §330a InsZ po Žalovaném 1 nahradit.

Důkazy

- kalkulace škody způsobené odmítnutím smluv

III. NÁVRH ŽALOBCE

S ohledem na výše uvedené je Žalobce přesvědčen, že Pohledávka na náhradu škody byla Žalovaným 1 a Žalovaným 2 popřena neprávem a měla být na přezkumném jednání v plné výši zjištěna. Žalobce proto nadepsanému soudu navrhuje, aby vydal následující rozhodnutí:

Určuje se, že pohledávka společnosti Green Gas DPB, a.s., IČO: 00494356, se sídlem Rudé armády 637, 739 21 Paskov, vedená v insolvenčním rejstříku jako P569 – 1, dílčí pohledávka č. 1, v celkové výši 134.601.920 Kč, přihlášená do insolvenčního řízení vedeném Krajským soudem v Ostravě, sp. zn. KSOS 25 INS 10525 / 2016, vůči společnosti OKD, a.s., IČO: 26863154, sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná, je v plné výši zjištěna a existuje po právu.

Green Gas DPB, a.s.